

Termíny lovu zvěře

Zvěř srstnatá

- 01.08. - 15.01. jelen, laň a kolouch jelena lesního
- 16.08. - 31.12. jelen, laň a kolouch jelena siky Dybovského
- 01.08. - 15.01. jelen, laň a kolouch jelena siky japonského
- 16.08. - 31.12. daněk evropský, daněla, daňče
- 01.09. - 31.12. jelen, laň a kolouch jelence běloocasého
- 16.05. - 30.09. srnec obecný
- 01.09. - 31.12. srna, srnče
- 01.08. - 31.12. muflon, muflonka, muflonče
- 01.08. - 31.12. kňour a bachyně prasete divokého*
- 01.01. - 31.12. sele a lončák prasete divokého
- 01.09. - 31.12. kozel, koza a kůzle kozy bezoárové
- 01.10. - 30.11. kamzík horský, kamzice, kamzíče
- 01.11. - 31.12. zajíc polní*
- 01.01. - 31.01. zajíc polní (jen odchytem)
- 01.09. - 31.12. zajíc polní (jen loveckými dravci)
- 01.11. - 31.12. králik divoký*
- 01.10. - 30.11. jezevec lesní*
- 01.01. - 31.12. liška obecná
- 01.11. - 28.02. kuna lesní a skalní*
- 01.11. - 29.02. ondatra pižmová

Zvěř pernatá

- 16.10. - 31.12. bažant obecný - kohout
- 16.10. - 31.01. bažant obecný - kohout i slepice jen v bažantnicích
- 01.01. - 31.03. bažant obecný - kohout i slepice (jen odchytem)

01.02. - 31.03. bažant obecný - kohout i slepice (jen odchylem v bažantnicích)

01.09. - 31.12. bažant obecný - kohout i slepice (jen loveckými dravci)

16.10. - 15.03. bažant královský - kohout

16.10. - 31.12. bažant královský - slepice jen v bažantnicích

15.03. - 15.04. krocán divoký - kohout

01.10. - 31.12. krocán divoký a krůta

16.08. - 15.01. husa polní, velká, běločelá*

01.09. - 30.11. kachna divoká, polák velký, polák chocholačka*

01.09. - 30.11. lyska černá*

16.10. - 31.12. perlička obecná

01.08. - 31.10. holub hřivnáč

16.10. - 15.02. hrdlička zahradní

01.07. - 28.02. straka obecná

01.07. - 28.02. vrána obecná

Kontrola, označování, evidence a zužitkování zvěře

Plomba a lístek o původu zvěře - systém využitý pro označování zvěře a její evidenci.

K označování a evidenci zvěře se využívá plomby a lístku o původu zvěře. Plomba je zhotovena ze žlutého plastu a je opatřena jedinečným kódem, složeným ze zkratky "CZ", dvoumístného čísla série a šestimístného evidenčního čísla. Vzor plomby je uveden na obrázcích. Lístek o původu zvěře je písemný doklad zhotovený z papíru, na který se zapisují tyto údaje: číslo plomby, název honitby, kde byla zvěř ulovena, jméno či název uživatele této honitby, datum (rok, měsíc, den) a hodina ulovení nebo nalezení ulovené či jinak usmrčené zvěře, druh zvěře a její pohlaví. Dále obsahuje místo pro případné veterinární záznamy a záznamy o pohybu zvěřiny, až ke konečnému zpracovateli. Lístek o původu zvěře je vyplňován v případě použití plomby a při přepravě více než 10 kusů jiné než spárkaté zvěře ulovené na společných lovech, včetně dohledané zvěře po společných lovech. Vzor lístku o původu zvěře je na obrázku.

Důvody využití označování a evidence.

Hlavní důvody pro označování zvěře jsou zejména prokázání původu ulovené zvěře, prokázání veterinární kontroly, zamezení pytláctví, evidence ulovené zvěře a kontrola plnění plánu mysliveckého hospodaření. Označováním ulovené zvěře napomáhá uživatelům honiteb k snadnému zavedení a udržování vnitřních řádů, zejména pro lov zvěře.

Označením ulovené zvěře pomocí plomby je prokázán původ zvěře za prvé z pohledu prostorové lokalizace, za druhé z pohledu jejího získání, tedy že jde o jedince legálně uloveného v honitbě respektive v oboře. Dále je plombou vyznačeno, že nejde o hospodářské zvíře z farmového chovu, jehož usmrcování nelze provádět lovem.

Zákon stanoví povinnost označování každého uloveného nebo nalezeného kusu zužitkovatelné spárkaté zvěře, které se provádí ihned po jeho ulovení nebo nalezení nesnímatelnou plombou. V případě neoznačení zvěře plombou zákonem stanoveným způsobem, se jedná o protiprávní jednání. K provedení kontroly označení zvěře plombou v honitbě jsou oprávněni myslivecká stráž, myslivecký hospodář a dále pak i mimo honitbu orgány policie, popřípadě obecní policie.

Uživatel honitby předkládá orgánu státní správy myslivosti zpravidla měsíční písemná hlášení o plnění plánu lovu a to do pátého dne měsíce následujícího po měsíci, v němž k lovu došlo. K tomuto hlášení

je určena spodní část lístku o původu zvěře. Orgán státní správy myslivosti zejména prostřednictvím evidence vydaných plomb a předložených hlášení o plnění plánu lovu kontroluje plnění plánu mysliveckého hospodaření v honitbě.

Přípevnování, snímání a uchování plomb.

Plomba se zatažením připevní za Achillovu šlachu na libovolné zadní končetině, respektive za některé žebro hrudního koše, ulovené (jinak usmrčené nebo nalezené) užitkovatelné spárkaté zvěře.

Plombu snímá příjemce zvěře při jejím zpracování, nebo podnikatel obchodující se zvěřinou nebo zvěřinu spotřebovávající k pohostinské nebo jiné činnosti a to tak, aby nebyla porušena její celistvost, včetně upnutí zatahovacího pásku do bezpečnostní vkládané kleštiny.

Příjemce zvěře je povinen uschovávat lístek o původu zvěře a sejmutou plombu 1 měsíc ode dne převzetí, podnikatel obchodující se zvěřinou nebo zvěřinu spotřebovávající k pohostinské nebo jiné činnosti do 6 měsíců ode dne nabytí zvěře.

Přeprava a prodej zvěře

V případě přepravy spárkaté zvěře, řádně označené plombou a při přepravě více než 10 kusů jiné než spárkaté zvěře ulovené na společných lovech, včetně dohledané zvěře po společných lovech, musí mít přepravující osoba u sebe vyplněný lístek o původu zvěře. Uživatel honitby může prodávat jen zvěř, zvěřinu a jiné části zvěře pocházející z jeho honitby. Při prodeji je povinen postupovat podle veterinárních předpisů (jedná se zejména o kontrolu a vyšetření ulovené zvěře, její ošetřování, skladování a další opracování).

Způsob výdeje plomb a lístků o původu zvěře

Plomby a lístky o původu zvěře protokolárně předá uživateli honitby na jeho písemnou výzvu místně nebo věcně příslušný orgán státní správy myslivosti. Počet vydaných plomb a lístků může převyšovat o 30 % počet kusů spárkaté zvěře stanovené k odlovu v odsouhlaseném nebo dohodnutém plánu mysliveckého hospodaření pro honitbu, pokud se uživatel honitby a orgán státní správy myslivosti nedohodnou jinak. Pokud dojde ke změně plánu a spotřebě všech plomb a lístků o původu zvěře, orgán státní správy myslivosti vydá po provedené kontrole další plomby a lístky o původu zvěře.

Vedené evidence

Orgány státní správy myslivosti a uživatelé honiteb vedou odděleně evidence přijatých, vydaných a vrácených plomb a lístků o původu zvěře.

Uživatel honitby vydá před započítáním lovu každému lovcovi proti podpisu počet plomb a lístků o původu zvěře odpovídající povolence k lovu. Při společných lovech spárkaté zvěře může označení zvěře zajistit myslivecký hospodář.

Evidence plomb obsahují pořadové číslo zápisu, datum, číslo plomby, označení osoby, která plombu vydala a osoby, které byla plomba vydána, datum převzetí plomby, podpis předávající osoby a podpis přejímající osoby. Obdobné údaje obsahuje evidence o vrácených plombách. Evidence lístků o původu zvěře obsahují stejné údaje jako evidence plomb s tím, že místo čísla plomby se uvádí celkový počet vydaných, resp. vrácených lístků o původu zvěře. V případě, že jde o lístek o původu zvěře, která nemusí být označena plombou (při přepravě více než 10 kusů jiné než spárkaté zvěře ulovené na společných lovech, včetně dohledné zvěře po společných lovech) musí uživatel honitby takové lístky o původu zvěře opatřit evidenčními čísly a tato čísla uvést do evidence místo celkového počtu vydaných, popřípadě vrácených lístků o původu zvěře.

čerpáno ze zdroje: Ústavu pro hospodářskou úpravu lesů

Faktory ovlivňující populace zajíce - Současný stav řešení problému

Povětrnostní podmínky a charakter krajiny tvoří důležité pozadí pro uplatnění řady faktorů, které snižují počty zajíců v našich honitbách. Jedním z nejdůležitějších je zatížení populace nemocemi.

1. Z hlediska onemocnění lze u zaječí zvěře pozorovat během roku některá kritická období, která mohou následně ovlivňovat stavy zajíců. V předjarním období, po oslabení organismu může dojít k propuknutí některých závažných bakteriálních onemocnění, ze kterých lze uvést například pasteurelozu zajíců, pseudotuberkulozu (Yersiniozu), stafylokokózu nebo na člověka přenosnou tularemii.

V tomto období dochází rovněž k aktivaci plicní červivosti jejímž původcem jsou u zaječí zvěře ostrůvkovitě rozšířené plicnivky rodu *Protostrongylus*. Vysoké počty patologických nálezů v plicích zaječí zvěře mají původ právě v této parazitóze. Z dalších parazitárních onemocnění dochází k první vlně střevní kokciózy, která je v našich podmínkách zpravidla vyvolána více druhy kokcií rodu *Eimeria*. Vzestup parazitárních invazí je znám v tomto čase i u žaludečně-střevních červů (rod *Graphidium*, *Trichostrongylus*, *Trichocephalus* a další). Postižená zvěř hubne a hyne v důsledku vyčerpávajících dlouhodobých průjmů. Pro úplnost je třeba vzpomenout i střevní tasemnice (rod *Mosgovovia*, *Ctenotaenia* a *Andrya*), které však nemají v našich podmínkách větší význam. Jejich výskyt je ojedinělý, do 2,3% obdobně jako červů rodu *Passalurus*.

Nejen zvěř zaječí, ale i srnčí je dále zatěžována subklinickou formou methemoglobinémie, vznikající jako doprovodný jev při aplikaci N-hnojiv. Velmi důležitá je přitom nejenom koncentrace, ale i forma použitého hnojiva. V současné době se zdá, že nastává mírný pokles tohoto dříve rozšířeného onemocnění.

Za další rizikové období lze považovat polovinu července až polovinu srpna, kdy dochází k prudkému snížení rozmanitosti potravní nabídky pro zaječí zvěř. Jsme svědky vzniku onemocnění, které se souhrně nazývá monodietní syndrom (steatosa), zaječí zvěře. Střevní mikroflora zajíce se nedokáže dostatečně rychle přizpůsobit nové situaci a dochází k tzv. kvantitativnímu a především kvalitativnímu hladovění. Prakticky to znamená, že zaječí zvěř sice přijímá dostupnou potravu, ale dokáže ji ztrávit jen částečně. V tomto období rovněž nastupuje druhá, i když mírnější vlna střevní kokciózy, která zpravidla zdecimuje mladou zvěř. Rovněž hnojení N-hnojivy převážně k meziploidinám se projevuje pomístně vzestupem subklinické formy methemoglobinémie. Toto období je pro zaječí zvěř velice těžké. Tomu odpovídají změny v některých krevních parametrech. Jsou zjišťovány změny v koncentracích celkové bílkoviny, bilirubinu, některých minerálií a zvýšená aktivita jaterních enzymů.

Na zimní období se zajíci dokáží, pokud k tomu mají přirozené podmínky, dobře připravit. Díky tukovým rezervám přečkávají zimu, pokud není abnormálně dlouhá a sněhová pokrývka není příliš vysoká, bez větších problémů. Zajíci začínají ukládat zásobní tuk již koncem září i dříve. Nejvíce, zhruba 98,7% je ho nahromaděno v břišní dutině okolo ledvin a menší množství pak mezi lopatkami. Ojediněle najdeme tuk ještě pod osrdečником na srdci, zvláště u starších, dobře živých jedinců. Charakteristické pro tento srdeční tuk je, že se nikdy nevstřebává. Ztravování tukových zásob v zimě však může zajíce v současnosti ohrožovat. V tuku se totiž hromadí některé organické cizorodé látky, které patří do skupiny polychlorovaných bifenyly a organochlorových sloučenin (izomery HCH, HCB, analoga DDT aj.), ty mohou při rychlém odbourávání a vstřebávání tuku vyvolat autointoxikace organismu ("sebeotrávení").

2. Predátoři jsou velmi významnou součástí biocenoz, která reguluje stavy populací zajíců. Za nebezpečné lze ve vztahu k zaječí zvěři považovat v našich podmínkách psovitě, kočkovitě i lasicovitě šelmy, z pernaté zvěře pak především jestřába lesního, výra velkého a některé krkavcovité ptáky. Vzhledem k tomu, že řada druhů predátorů je celoročně hájena, nelze o jejich legální regulaci prakticky uvažovat. Jak již bylo řečeno a to ne jen v našem článku, jsou psovití predátoři, především pak liška významným faktorem, který omezuje populace zajíců. Dokládá to řada objektivních šetření a statistik. Ty ukazují, že zatím co v roce 1933 bylo v Čechách uloveno 8 600 lišek, v posledních letech je u nás loveno 60 000 a více kusů. Kun bylo roku 1933 uloveno asi 1 000 kusů, v současnosti je jich loveno minimálně 16 000 ks. Pokud se týče vran, těch bylo v roce 1935 uloveno 164 000, zatím co v současnosti se jejich odlov pohybuje na úrovni pod deseti tisíci. Mezinárodní statistika z let 1979-1981 ukazuje, že v průměru byly na 1 000 ha loveny v jednotlivých zemích následující průměrné počty lišek: Dánsko 13,7 ks, bývalá NSR 8,0 ks, Švýcarsko 5,8 ks, Řecko 5,5 ks, bývalá NDR 5,3 ks, Čechy 3,5 ks, Švédsko 2,8 ks, Finsko 1,1 ks a Polsko 1,0 ks. V současnosti je u nás lov lišek oproti roku 1980 dvojnásobný, tedy asi 7 ks na 1000 ha. Zvážíme-li, že lovecký areál lišky je asi 1 500 ha, její roční spotřeba potravy asi 300 kg a z tohoto objemu činí zajíci podle různých autorů 29%, 46% nebo 30% popřípadě 12%, dostáváme se spíše k 30 a více uloveným zajícům na jednu lišku za rok. To je hodnota prakticky shodná s kalkulací doktora Hrušky, uvedená v Myslivosti č.3/1998. Dále však uvedený autor uvažuje již jen hypotetickou situaci, kdy jedna liška uloví jednoho zajíce ročně, což s největší pravděpodobností neodpovídá skutečnosti. Přesto dochází k závěru, že by takto bylo likvidováno 30% současné zaječí populace. Polské výzkumy přitom ukazují, že v květnu se zajíc vyskytoval v potravě lišky ve 42,9% případů, v červenci již jen v 11% a na podzim se zajíci nacházeli ve 28% vzorků potravy lišek. V zimě pak narostla zjištění pozřených zajíců až na 52,8% vyšetřených kusů.

Pokud se týče jezevce, v jeho potravě se zajíc vyskytuje asi ve 3%, v potravě kuny pak v 5,5%. Z pernatých dravců je zajíci jak již bylo řečeno nebezpečný jestřáb, ale také káně (především pro mladé jedince), přičemž jeho zastoupení v potravě obou druhů pernatých predátorů činí 5-6%. Uváděná čísla jsou však jistě značně závislá na místních podmínkách a ročním období.

3. Mezi aktivity člověka, které přímo ovlivňují vývoj populací zajíce patří především vlivy zemědělské výroby, průmyslu, energetiky, násilných úprav krajiny, dopravy, rekreace a turistiky.

Antropické faktory lze považovat za nejdůležitější vzhledem k rozšíření, stavům a složení zaječích populací. Je jisté, že některé faktory např. zemědělství a průmysl jsou přímo zodpovědné za antropogenní zátěž krajiny chemickými prvky, rizikové z nich nevyjímaje (organochlorovými sločeniny, prachové úlety a plyny (SO₂, NO_x aj.). Od toho se odvíjí i celkové poškození organismu zvěře. Uvedené faktory se pak přímou i nepřímou formou promítají i do problematiky celkového zdravotního stavu zaječích populací. Stále častěji jsme svědky zaznamenávání zhoubných i nezahubných nádorů a vývojových změn u zvěře či nárůstu patomorfologických defektů, ojediněle pak i poklesu přirozené imunity, jak je poukazováno např. u srnčí zvěře.

Do skupiny faktorů, kterými člověk přímo ovlivňuje vývoj populací zajíce však patří i lov a ten mohou myslivci sami ovlivnit - regulovat. Jde o dodržování, eventuálně změnu zařazení honiteb do tříd pro chov zaječí zvěře a důsledné udržování kmenových stavů.

článek je převzat z mysliveckého portálu asociace profesionálních myslivců.

Přátelé, kamarádi začíná jaro a mnozí z nás již mají připraven plán toho co by bylo na jejich posedu či lavici nutno opravit. Ve spoustě sdružení padne většina rozhodnutí na společných pracovních schůzích či poradách. Někdo si opravuje průběžně celoročně. Někdo nechá spadnout a staví kazatelny nové většinou na stejném místě nebo kousek dál. V některých sdruženích fungují pracovní skupiny které jsou buď neměné nebo se v práci střídají, jinde zas je člověk který tuto pozici pro honitbu vykonává ve svém pracovním poměru. Prostě všude je to jinak.

To že se v 99% případů musejí dřevěné kazatelny opravovat je jasné. Zub času a nelítostné klimatické podmínky na dřevu pracují rychle, o to rychleji pokud není kazatelna správně zavětrována nebo ukotvena. Opravy takovýchto mysliveckých zařízení zaberou poté nejednu sobotu a neděli. Co ale dělat když dojde nebo není kulatina. V našem sdružení jsou tyto akce pravidelně dle potřeby vázány na domluvu s hajným, který přesně vytyčí porost určený k prořezu. Dlouhé tyče a jejich opracování jsou poté základem pro různé opravy či výrobu posedů nových. Co ale dělat, když kulatina prostě není. V dnešní době není nic zadarmo a tak se pochopitelně za vše platí. Dovoz práci, nákup pokud je předem stanovena cena atd. atd. atd a hlavně čas. Pryč jsou doby kdy se začínalo v sedm a končilo v půl třetí. Co ale dělat když není čas, prostředky, a hlavně materiál. Převozné posedy které se hodí na valník a převezou se ke kukuřicím, ječmeni, tu a támle fungují ve většině sdružení ale stále jste na někoho odkázáni. Pojdme se mrknout na to jaké firmy na našem trhu nabízejí přenosné lehké posedy a kde se pohybují jejich ceny.

Před několika lety se mi dostal do rukou katalog jedné zhraniční firmy, která měla ve svém portfolio přehled několika variant provedení rozkládacích lavic pr jednu nebo více osob. Tvrzený hliník, lehká a přenosná konstrukce umožňovala lovcům jednoduchou manipulaci a umístění na strom. To by se to sedělo pomyslel jsem si, ale zapoměl jsem že žiji v České Republice, kde se bohužel ukradne I to co je přibité. V dnešní době kdy se zlesa pomalu stává zona pro všechny kdo mají koně, motorky auta by tam takto upevněná sedačka asi dlouho nevydržela. A to již vůbec nemluvím o

sběračích kovů a všeho co se dá ve výkupnách zpeněžit. Asi I proto není na českém trhu tolik nabídek jako v zahraničí. Ale nevěšme hlavu zajímavé produkty jsou k mání hned od několika firem

Na českém neoraném trhu s tímto prodejním artiklem je firma SWS Tauchman
<http://www.swstauchman.cz/mylivecke-posedy-c-32.html>

výběr není zrovna veliký ale našinec zatím nabízí pouze jeden druh tohoto produktu. Firma je z Jilemnice takže do lesa to mají co by kamenem dohodil. :-). Jaké bylo ale mé zklamání když jsem po notné době na webu našel jediného dodavatele nebo lépe oficiálního distributora pro ČR firmy Ameristep <http://www.ameristep.com/treestands/index.html> která dělá tyto přenosné žebříky na vysoké úrovni. O to větší překvapení pro mě bylo že tento distributor takto úzceprofilované zboží nabízí pod názvem www.fotpomucky.cz kde najdete i kontakt. Pravdou je že si distributor pro Českou Republiku na dovážených profi posedech účtuje slušnou marži. Ty nejlevnější variace lavic vás vyjdou na 6.000,-Kč na pořádnou lavici si pak připravte kolem 10.000,- Kč Vím, že doprava a clo není zadarmo ale ceny jsou podle mne přemrštěné. V čechách je pro tento druh podnikání jak je vidět ještě pole neorané. Tak směle do toho!!! Pokud někdo má zkušenost či přímo takto zakoupený výrobek již někde na stromě či doma. napište jak se s ním manipuluje a kde by jste doporučily tento produkt koupit.

Přátelé, kamarádi čas společných lovů je tu, a přijde mi docela vhod oprášit za rok lehce zaprášené společenské zvyky, které bychom měli při účasti na společných lovech dodržovat. Těm, kteří letošní mysliveckou sezonu vyrazí jako první se zbraní do leče určitě tato malá rekapitulace přijde vhod. Aneb opakování není nikdy na škodu.

Lov Zvěře

9. Zvěř se loví tak, aby byla co nejrychleji a bez trýznění usmrcena nebo aby byla chycena živá nezraněná. Nejběžnějším způsobem lovu je odstřel, a to buď na společných honech, nebo při osamělém lovu, dalšími způsoby lovu jsou pak odchyt, lov loveckými dravci, fretkování a pod.

10. Obvyklými způsoby společných lovů v našich honitbách jsou kruhová leč, ploužení, naháňka, nadháňka a nátláčka. Způsob lovu se provádí s ohledem na druh lovené zvěře, její množství, konfiguraci terénu, porost, povětrnostní vlivy, počet střelců a místní zvyklosti.

11. Vedoucím honu bývá zpravidla myslivecký hospodář. V jeho nepřítomnosti nebo z jiných důvodů může být vedoucím honu uživatelem honitby určen jiný zkušený myslivec.

12. Při zahájení se všem účastníkům oznámí počet a druh zvěře určené k odstřelu, dále zvěř, kterou je možno lovit, počet a druh lečí, výstižné prováděcí pokyny lovcům a honcům, povely a signály a představí se závodčí. Zejména se upozorní na bezpečnost při střelbě.

13. Před zahájením vlastního honu se:

a) zajistí seznam všech účastníků honu (střelci, honci a ostatní osoby) ; za společnou povolenku k lovu pro druh zvěře určené při zahájení honu se považuje seznam střelců,

b) zkontrolují lovecké lístky, zbrojní průkazy a průkazy zbraní, doklad o mysliveckém pojištění (členský průkaz u členů ČMMJ, u ostatních střelců doklad vystavený pojišťovnou); z účasti na honu se vylučují střelci, kteří tyto doklady nemají u sebe,

c) ověří, zda je přítomen dostatečný počet lovecky upotřebitelných psů, zda jejich vůdci mají u sebe průkazy těchto psů a časově platné potvrzení o jejich očkování,

d) zkontroluje, zda je pro případ první pomoci k dispozici lékárnička s obsahem odpovídajícím nejméně automobilové lékárničce.

14. Účastníci honu se řídí pokyny a signály stanovenými před zahájením honu nebo leče.

15. Vedoucí honu je oprávněn hon při jeho nesprávném zejména nebezpečném průběhu přerušit a provést patřičná nápravná opatření. V zájmu bezpečného průběhu honu vyloučí z účasti osoby pod vlivem alkoholu, léků či jiných látek a osoby mladší 15 let, pokud nejde o praktickou přípravu uchazeče o složení zkoušky z myslivosti.

16. Po každé leči se veškerá ulovená zvěř ukládá na výlož, a zaznamenává se její množství podle druhů.

17. Každý hon podle mysliveckých zvyklostí končí výřadem veškeré ulovené zvěře a oznámením výsledku honu (počet zvěře podle druhů). Výřad se provádí na vhodném a důstojném místě.

18. Účastníci honu (střelci i honci) se tradičně zúčastní výřadu. Pokud některý z účastníků musí z jakýchkoliv důvodů hon opustit před jeho skončením, oznámí to vedoucímu honu s omluvou.

19. Každý účastník lovu zodpovídá za řádné ošetření zvěřiny před jejím uložením na výlož.

20. Při lovu kachen na tahu se loví kachny, které ve večerních nebo ranních hodinách přelétávají (přetahují) mezi jednotlivými vodními plochami, na pastevní plochy nebo se z nich vrací, nebo létají nad vodními plochami a jejich bezprostředním okolím, aniž byly vyrušeny (zvednuty) z vodní hladiny nebo krytí osobami nebo loveckými psy. Při tomto lovu se používá dostatečný počet psů, kteří přinášejí ulovenou nebo dohledávají zvěř postřelenou.

21. Jako lovecký host se může osamělého lovu zúčastnit myslivec, kterému byla uživatelem honitby vydána písemná povolenka k lovu. V ní se výslovně uvádí všechny druhy zvěře, které může lovecký host lovit při osamělém lovu, a dále doba platnosti. U druhů zvěře, jejíž lov je omezen plánem chovu a lovu, se buď uvede povolený druh zvěře mezi ostatní druhy zvěře, avšak s uvedením termínu, ve kterém může být odstřel proveden, nebo se na uvedený druh zvěře vystaví další povolenka s časovým omezením, platná pouze v jednom kalendářním roce. Doporučuje se po provedení odstřelu stanoveného počtu kusů zvěře, pokud se tento uskuteční v době před skončením platnosti povolenky, vyžadovat na loveckém hostu odevzdání povolenky mysliveckému hospodáři nebo jeho zástupci. Při individuálním odchytu zvěře musí mít u sebe lovící myslivec rovněž povolenku k lovu, ve které je výslovně uveden u příslušných druhů zvěře způsob lovu "odchytem".

22. Používá-li lovecký host při lovu kulové zbraně, na požádání mysliveckého hospodáře nebo stanoveného loveckého průvodce (doprovodu) přezkouší nastřelení své zbraně a osvědčí vhodnost používaného druhu stříliva.

23. Lovecký host se při osamělém lovu řídí pokyny loveckého průvodce, který odpovídá uživateli honitby za bezpečnost lovu, odstřel povoleného druhu zvěře a dodržení bodů 26 až 32.

24. Jestliže je lovecký host dobře obeznámen s honitbou a zaručuje-li jeho myslivecká odbornost a zkušenost správné provedení odstřelu zvěře, může být od doprovodu upuštěno. V tom případě odpovídá za dodržení bodů 26 až 32 sám.

25. Pravidla, která platí při lovu zvěře pro loveckého hosta, platí i pro myslivce (lovce) ve vlastní honitbě.

26. Lovce, kterému při osamělém lovu zvěř po ráně odskočí, označí nástřel (v případě, že nástřel nenajde, označí místo odkud střílel, směr střílby a aspoň přibližně místo nástřelu) a směr, kterým postřelená zvěř odešla.

27. Lovce na osamělém lovu včas dohledá, nebo zajistí dohledání postřelené zvěře. V případě, kdy zvěř nemůže sám dohledat v nepřehledném terénu, kdy zásah zvěře je takový, že lze předpokládat delší dosled (dohledávku), nebo když zasažená zvěř přejde do sousední honitby, neprodleně věc oznámí mysliveckému hospodáři a požádá ho o pomoc. Přitom uvede okolnosti, které mohou usnadnit dosled nebo dohledávku (např. ráži zbraně, druh stříly, místo nástřelu, značení zvěře, a její chování po zásahu). Při dosledu (dohledávce), se lovec řídí pokyny mysliveckého hospodáře.

28. Lovce co nejrychleji usmrcuje poraněnou zvěř. Poraněná spárkatá zvěř se dostřeluje. Ostatní zvěř se usmrcuje úderem (holí) do vazů. Lovce je povinen ulovenou zvěř řádně vyvrhnout, ošetřit a postarat se o dopravu na předem určené místo.

29. Je nemyslivočné ve volných honitbách střílet samičí zvěř vodící mláďata. Pokud je nutné takovou zvěř odstřelit, napřed se uloví mláďata.

30. Je nemyslivočné střílet vedoucí (vodící) samičí zvěř (laň, danělu, srnu, bachyni atd.) v tlupě.

31. Lovce je při osamělém lovu spárkaté zvěře vybaven dalekohledem přibližujícím nejméně 6x. Pro úspěšný lov černé zvěře v noci je předpokladem vybavení kulovnice optickými miřidly. Lovce nepoužívá noktovizorů a zářících bodů.

32. Lovec po skončení osamělého lovu oznámí mysliveckému hospodáři výsledek lovu, místo, počet a čas výstřelů a další okolnosti lovu.

33. Myslivec, který ulovil trofejovou zvěř, trofej pečlivě vypreparuje a takto upravenou ji předkládá podle pokynů uživatele honitby na chovatelskou přehlídku. To neplatí v případech, kdy je zvěř podezřelá z nemoci a byla dodána k veterinárnímu vyšetření, kdy zvěř byla ulovená pro dokumentární nebo muzejní účely, kdy trofej z nezákonně uloveného kusu byla zabavena. Neexistuje předložení trofeje "lovcem anonymem". Lovec preparuje i dolní čelist holé spárkaté zvěře, je-li to uživatelem honitby stanoveno (zdravotní, chovatelské účely).

BEZPEČNOSTNÍ PŘEDPISY A ZÁSADY PŘI ZACHÁZENÍ S LOVECKOU ZBRANÍ

34. Při lovu odstřelem se používají lovecké palné zbraně a střelivo, s nimiž se zachází s největší opatrností, vylučující možnost způsobení úrazu.

35. K lovu odstřelem se používá pouze lovecká zbraň a střelivo, které odpovídá druhu lovené zvěře. Drobná zvěř na společných honech se střílí brokovými náboji. Pro zbraň, s kterou loví, musí mít lovec u sebe příslušné doklady.

36. Zbraň se nosí zpravidla na levém rameni s hlavněmi vpředu a ústím nahoru, nebo za deštivého počasí ústím dolů k zemi. Nikdy lovec nepřidrží prsty na ústí hlavně. Při lovu drží zbraň tak, aby ústí hlavně (hlavní) směřovalo do bezpečného prostoru, aby při případném výstřelu nedošlo ke zranění, usmrcení nebo ke škodě na majetku účastníků. Zbraň se drží pevně.

37. Nabitá zbraň se nosí zajištěná. Odjišťuje se až před zamýšlenou střelbou. Nebylo-li stříleno, nebo nebude-li pokračováno ve střelbě, zbraň se opět zajišťuje nebo vybíjí. Nikdy se nelze spoléhat, že ze zajištěné zbraně nemůže vyjít výstřel (např. při pádu zbraně).

38. Se zbraní se zachází vždy tak, jako by byla nabitá, proto hlaveň nesmí nikdy směřovat proti osobám.

39. Zbraň se zásadně nabíjí až v honitbě po zahájení osamělého lovu nebo po zahájení leče při společném honu. Leč se považuje za zahájenou po odeznění signálu (povelu) stanoveného pro zahájení leče nebo po uplynutí stanoveného času (v členitém terénu nebo na představených střeleckých stanovištích, kde nelze zajistit slyšitelnost signálu - povelu). Na výslovný pokyn vedoucího honu lze v určitých případech (např. nahánka na lišky nebo zvěř černou) nabíjet zbraň po zaujetí

určeného stanoviště nebo místa v řadě (při ploužené nebo kruhové leči) před zahájením vlastní leče. Zbraň se nabíjí a vybíjí jen ve směru, ve kterém nemůže být nikdo ohrožen. Zlamovací zbraň (zbraň se sklopnými hlavněmi) se nabíjí a vybíjí tak, že hlaveň směřuje k zemi. Opakovací a samonabíjecí zbraně se nabíjejí a vybíjejí s hlavní směřující k zemi nebo směrem vzhůru. Před nabíjením je nutné se vždy přesvědčit, zda není v hlavní cizí těleso (hlína, sníh apod.).

40. Zbraň se vybíjí ihned po ukončení osamělého lovu (pochůzky) nebo po ukončení leče při společném honu. Zbraň nesmí být nabita v místnostech, obcích, v dopravních prostředcích, při překonávání překážek, vystupování nebo sestupování z posedu, při ukládání do úschovy nebo skladování nebo odevzdání do opravy, dále pak při přenechání druhé oprávněné osobě a při povoleném průchodu či průjezdu cizí honitbou. Předává-li někdo nabitou zbraň druhé osobě, upozorní ji, že je nabita. Při shromáždění střelců před začátkem společného honu, po ukončení každé leče a po ukončení honu se zbraně vybíjejí. Kromě toho u zbraní se sklopnými hlavněmi jsou hlavně sklopeny, u opakovacích a samonabíjecích zbraní otevřeny závěry.

41. V domácnostech, veřejných místnostech, dopravních prostředcích, během přestávek při lovu se zbraň ukládá tak, že se jí nemůže nikdo nepovolaný zmocnit. Zejména je třeba zabránit v přístupu ke zbraním dětem. Zbraně se ukládají nenabité, s prázdnými zásobníky a se spuštěnými kohoutky nebo úderníky.

42. U zbraní, opatřených napínáčkem, se napínáček napíná těsně před výstřelem. Nebylo-li vystřeleno, napnutí lovec zruší.

43. Při selhaném výstřelu je třeba ponechat zbraň nejméně tři vteřiny ve směru střelby a potom lze opatrně otevřít závěr.

44. Na zvěř se střílí pouze tehdy, jestliže je bezpečně rozeznána a jsou splněny ostatní podmínky lovu. Totéž platí i při střelbě na zvířata škodlivá myslivosti.

45. Při lovu se nestřílí ani nemíří ve směru, ve kterém může dojít k ohrožení zdraví, života nebo majetku. Nebezpečný směr střelby je takový, kde v dostřelu použité zbraně jsou nebo mohou být lidé, zvířata, budovy, dopravní prostředky apod. Je nebezpečné střílet na zvěř nacházející se na horizontu a v jeho těsné blízkosti. Zvýšené opatrnosti se dbá zejména při střelbě v lese. Dostřel broků činí zpravidla tolik stovek metrů, kolik milimetrů je průměr broků. Jednotná střela z brokovnice může doletět do vzdálenosti asi 1000 metrů, střela z malorážky až 1200 metrů a z lovecké kulovnice až 4000 metrů.

46. Při společných honech se nestřílí ani nemíří

- na nízkoletící pernatou zvěř vzhledem k stanovištím střelce a ostatních osob,

- na zvěř podél řady střelců a honců, proti honcům a tak, že jsou ohroženi lovečtí psi,

- dovnitř kruhové leče po signálu, který tuto střelbu zakazuje,

- do obstavené leče a v leči, není-li určeno vedoucím honu výslovně jinak,

- po signálu, že leč skončila.

47. Střelec při střelbě bere v úvahu všechny okolnosti, které mohou ovlivnit bezpečnost střelby, a které může zjistit svými smysly. Zvýšená opatrnost je nutná zejména v členitém, nepřehledném a zarostlém terénu, při snížené viditelnosti, v lesních a rekreačních oblastech, v době sběru lesních plodin a v době zemědělských prací. Je třeba brát v úvahu odraz střely od zmrzlé nebo kamenité půdy, vozovky, ledu, případně od vodní hladiny a mokré louky, od kmenů a větví stromů, zvláště zmrzlých.

48. Před zahájením leče určený závodčí zavede střelce na určené stanoviště, nebo určí místo v řadě (ploužená nebo kruhová leč); při obstavené leči oznámí místo srazu po jejím skončení. Střelec vyrozumí své sousedy o svém stanovišti. Střelec si po zaujetí stanoviště nebo při pohybu v honitbě (při šoulačce, ploužené leči apod.) zjistí situaci a směry střelby, kam a kdy může střílet a kam a kdy nesmí střelit. Zvýšené opatrnosti je třeba při střelbě jednotnou střelou. Na stanovišti se střelec chová klidně, tiše a před ukončením leče stanoviště v žádném případě neopustí. Po skončení leče pak upozorní oba sousedy, že odchází na místo určené závodčím.

49. Účastníkům lovu, kteří jsou indisponováni nemocí, úrazem, únavou, požitím léků a podobně, se doporučuje odložit účast na lovu.

50. Zjistí-li se, že zbraň nebo střelivo střelce nejsou při použití bezpečné, nebo že jeho zacházení se zbraní a střelba odporuje pravidlům bezpečnosti, vedoucí honu střelci tyto skutečnosti vytkne nebo mu povolí dále se lovu účastnit jen jako honec, za hrubé nebo opětovné porušení bezpečnosti je střelec z honu vykázán,

51. Byla-li při lovu způsobena újma na zdraví nebo životě lidí nebo na majetku včetně loveckého psa, oznámí tuto skutečnost vedoucí honu neprodleně případ orgánům Policie ČR. Pojistné případy se hlásí pojišťovně. Myslivec, který je na honě účastníkem nebo svědkem události, mající za následek újmu na zdraví nebo životě lidí a škodu na majetku, neprodleně událost ohlásí vedoucímu honu. Dále je povinen být nápomocen při zajištění první pomoci a dopravě zraněného k ošetření a pomoci při zjišťování všech skutečností potřebných pro řádné vyšetření případu.

52. Dojde-li při lovu k postřelení nebo usmrcení osoby, vedoucí honu zastaví hon, zajistí první pomoc a dopravu zraněného k lékaři. V zájmu řádného vyšetření věci zjistí, popíše v zápisu a zakreslí do náčrtu:

- přesná stanoviště na případě zúčastněných osob a svědků,
- postavení nebo směr pohybu zvěře, na kterou bylo stříleno,
- směr střelby,
- pořadí výstřelů (při střelbě více střelců),
- zbraně, náboje i vystřelené nábojnice zúčastněných střelců,
- stopy nárazu střel (na sněhu, porostu apod.),
- místo, kde zvěř padla (pokud byla zasažena),
- všechny další okolnosti, zejména povětrnostní podmínky (slunečno, šero, déšť; sníh, mlha, mráz, síla a směr větru).

Vedoucí honu však neprovádí z vlastní iniciativy rekonstrukci případu

MYSLIVECKÁ MORÁLKA, ZVYKY A TRADICE

53. Myslivec dodržuje právní předpisy o myslivosti, o zbraních a střelivu, o ochraně přírody, o veterinární péči a ostatní předpisy, vztahující se k myslivosti, jakož i stanovy a vnitřní prováděcí předpisy ČMMJ. Při výkonu práva myslivosti se řídí zásadami myslivecké morálky a dodržuje tradiční myslivecké zvyky a tradice. Zná a poznává život zvěře a její přírodní prostředí. Je aktivním ochráncem přírody. Prohlubuje své odborné myslivecké znalosti a předává své zkušenosti začínajícím myslivcům.

54. Při mysliveckých příležitostech se užívá myslivecká mluva.

55. Obdrží-li myslivec pozvánku k lovu a nemůže-li se lovu zúčastnit, včas se omluví. Jméno svého zástupce oznámí pouze tehdy, je-li pozvánka převoditelná.

56. Osoba doprovázející loveckého hosta se může zúčastnit lovu jen se svolením loveckého průvodce nebo vedoucího honu.

57. Myslivec se po příchodu na místo srazu před honem ohlásí vedoucímu honu a pozdraví se s ostatními účastníky. Lovecký host, se však před tím ohlásí funkčně nejvyššímu přítomnému představiteli uživatele honitby. Žádat o účast na lovu bez platného pozvání je hrubým společenským přestupkem a nezvaný host musí počítat s tím, že mu vedoucí honu slušně, ale rozhodně sdělí, že se honu nemůže zúčastnit.

58. Při společném honu na drobnou zvěř se považuje za nemyslivecký způsob lovu zejména:

- střílení zajíců v loži, bažantů na zemi nebo na hřadu a kachen plovoucích na vodě, s výjimkou dostřelné rány na poraněnou zvěř není-li ihned po dopadu na zem či na vodu vyslán lovecký pes k jejímu přinesení,

- střílení bažantů vypouštěných do honitby před konáním honu nebo v jeho průběhu,

- skrývat se před blížící se drobnou zvěří, ke střelbě klekat nebo zaléhat; lze se ukrýt pouze za připravenými záštitami.

59. Myslivec nekritizuje vedení honu, honitbu nebo stav zvěře. Hrubé závady ohlásí pouze vedoucímu honu.

60. Při ploužení a kruhové leči se dodržují rozestupy a řada (netvoří se tzv. pytle, ale ani se nepředbílá řada). Honci se nevyhýbají hustěji zarostlým nebo méně schůdným místům v leči, neubíjejí ani nechytají živou nezraněnou zvěř, sbírají veškerou střelenou zvěř ve svém dosahu a odnášejí ji na předem určené místo, drobnou zvěř srstnatou za zadní běhy, pernatou za krk.

61. Myslivec nestřílí na zvěř, která je blíže k sousednímu střelci nebo k němu směřuje. Při stejné vzdálenosti má přednost lovecký host nebo starší myslivec.

62. Při stříbě brokem myslivec nestřelí na příliš velké vzdálenosti, které nejsou přiměřené výkonu zbraně a jeho střelecké dovednosti, za maximální vzdálenost střelby brokem je nutno i u nejvýkonnějších zbraní považovat vzdálenost 40 metrů. Při honu na drobnou zvěř se používají brokovnice ráže 12 až 20. Za lovecky použitelné se považují náboje s broky o průměru 2,5 až 4 mm, podle druhu lovené zvěře, povětrnostních a ostatních podmínek. Po leči myslivec na svém stanovišti posbírá nábojnice a krabičky od nábojů a uloží je do svého batohu (oděvu). To neplatí, jestliže uživatel honitby oznámí, že jejich sběr zajistí sám.

63. Myslivec nestřelí zvěř na malou vzdálenost, při které zásah znehodnotí zvěřinu. Bývá pravidlem, že takto střelený kus zvěře se označí a je prodán nebo darován střelci, který jej ulovil.

64. Jestliže vystřelí na jeden kus zvěře více osob, střelec, který kus ulovil, se určí podle pravidla: "První kule a poslední brok". Za první zásah kulí se považuje zásah, který je smrtelný nebo poranil zvěř natolik, že je snadno dohledána a dostřelena. Přitom je třeba přihlídnout k vitalitě jednotlivých druhů zvěře. Za poslední broky se považují broky, vystřelené na zvěř ještě živou, schopnou úniku. Střílet na zvěř již smrtelně zasaženou je - s výjimkou rány dostřelné - nemyslivecké. Ten, kdo omylem na takovou zvěř vystřelí, nebo v případě, kdy výstřelu již nelze zabránit, se omluví střelci, který podle výše uvedeného pravidla zvěř ulovil.

65. S ulovenou zvěří se zachází šetrně a s úctou. Na výřad se dává zvěř v co nejlepším vzhledovém stavu, proto se drobná zvěř pokládá jen na suché místo, nepohazuje se s ní, netáhá se zbytečně po zemi, psům se nedovolí zvěř brát. Zvěř na výřadu nebo na výloží se nepřekračuje. Výlož spočívá v uspořádání ulovené zvěře po ukončení každé leče. Zvěř se pokládá na pravý bok v oddělených řadách podle druhu. Každý desátý kus zvěře, počítáno směrem zleva doprava se povytáhne hlavou z řady o polovinu délky těla. Před výloží se zvěřina řádně ošetří (zajáci a králíci vymačkají atd.).

66. Na výřadu se zvěř ukládá jako u výlože. V čele výřadu se pokládá zvěř podléhající mysliveckému plánování, napřed zvěř srstnatá, za ní zvěř pernatá, pak ostatní zvěř srstnatá včetně zvířat škodlivých myslivosti a nakonec ostatní zvěř pernatá. Liška se však dává do čela výřadu. U srstnaté zvěře se oháňka upraví kolmo k tělu. K výřadu nastoupí všichni účastníci, střelci se zbraní, psůvodi se psy, střelci stojí v jeho čele. Na výřad musí přijít veškerá zvěř ulovená toho dne účastníky honu, a to i ta, která bude později vyřazena (zvěř nevypělá, nemocná a pod.). Není přípustné provést výřad pouze z částí uloveného množství zvěře. Na výřad lze ukládat bažanty a kachny svázané po dvou kusech. Průběh výřadu musí být důstojný.

67. Při honech se používají odpovídající tradiční Dykovy lovecké signály a fanfáry borlicí. Při zahájení se troubí signál a fanfáry v tomto pořadí: "Pozor si dej". "Uvítání", po přivítání a pokynech "Lovu zdar!" a "Začátek honu". Během lovu se používají zejména signály "Začátek a konec leče", případně i signály "Opakovaná leč" nebo "Velká přestávka". Během honu je možné dávat jednoduché signály povelkou. U výřadu se troubí signál "Pozor si dej!", po kterém následuje fanfára "Halali", na závěr výřadu se troubí pozdrav "Lovu zdar!" a signál "Konec honu".

68. Při střílbě jednotnou střelou je nemyslivercké střílet na takovou vzdálenost, která neumožňuje přesné zamíření, kdy nástřelem zjištěný rozptyl střel je tak veliký, že i při správném zamíření není vyloučen chybný zásah, a na kterou střela nemá dostatečnou energii k okamžitému usmrcení zvěře. Této zásadě musí odpovídat volba kulové zbraně a střeliva použitých k lovu.

69. Je nemyslivercké střílet na zvěř, pokud jsou ve směru střelby překážky, které mohou změnit směr střely (les, keře atd.)

70. Za nemysliverckou se považuje rána kulí "naostro" zezadu (výjimkou je dostřelná rána) a na hlavu (s výjimkou dostřelné rány za slecho u zvěře černé). Myslivec střílí zásadně na komoru.

71. K označení nástřelu, stanoviště lovce a směru odskočení zvěře se používají záločky (nástřelový, stanovištní, směrový, stopový, hlavní, výstražný atd.). Pokud lovec ponechává ulovený kus spárkaté zvěře po určitou dobu v honitbě, zajišťuje zvěřinu proti načnutí jinou zvěří (např. ponecháním vystřelené nábojnice, kapesníkem, proti krkavcům zakrytím větvemi).

72. Dodržuje se zvyk dávat úspěšnému lovcovi za ulovení veškeré spárkaté zvěře a některých dalších druhů zvěře (např. lišky) úlomek. Úlomek, smočený v barvě zpravidla ve vstřelové ráně, se nosí na pravé straně klobouku. Úlomek se rovněž vkládá ulovené zvěři do svíráku jako "poslední hryz", u pernaté zvěře do zobáku jako "poslední zob". Úlomek předává lovecký průvodce, při společném honu jeho vedoucí. Byla-li zvěř ulovena bez přítomnosti loveckého průvodce, dává si lovec úlomek sám. Byla-li provedena dohledávka pomocí lovecky upotřebitelného psa, je zvykem, že se po předání úlomku předá jeho část vůdci tohoto psa. Úlomek se nosí do 24. hodiny toho dne, kdy zvěř byla ulovena nebo dohledána. Myslivci, který se při lovu provinil, je úlomek odepřen.

73. Je zvykem, že lovec, který zvěř ulovil a vyvrhl, obdrží část vnitřností, tzv. "lovecké právo", za které se považuje srdce, plíce, játra, ledviny, slezina, průdušnice s hrtanem a jazyk, případně běl, kterou lze oddělit prsty. Je také zvykem, že pokud lovec zvěř sám nevyvrhne, nabídne lovecké právo tomu, kdo zvěř vyvrhl za něho.

74. Uživatel honitby přenechává podle tradice lovcovi trofej, která je považována za součást loveckého práva. Za trofeje se považují rohy, parohy a parůžky rohaté a parohaté zvěře včetně hlavy oddělené mezi lebku a prvním krčním obrátem, u černé zvěře zbraně včetně hlavy. Dále se za trofeje považují kelce jelení zvěře, kly šelem, lebky velkých šelem, celé malé šelmy, škáry ze zvěře černé, tzv. hubertka u jelenů a daňků, jelení a kamzičí vous, paletky u pernaté zvěře, štětíčka z kostrče sluky, kačírky kačerů. Dále se za trofej může považovat celý kus zvěře po preparaci.

75. Uloví-li někdo trofejovou zvěř v rozporu s předpisy, nepřísluší mu lovecké právo, tedy ani trofej.

76. Trofeje spárkaté zvěře mají chovatelský význam. Správný myslivec je uchovává po celý život a nedopustí jejich znehodnocení.

77. Je zvykem, že některé druhy zvěře, jejíž lov není plánován (např. holuba hřivnáče, hrdličky, divokého králíka), ulovené při osamělém lovu, ponechá uživatel honitby bezplatně lovcům. O dispozici se zvěří ulovenou při společném honu uživatel honitby rozhodne při výřadu.

78. V honitbách, kde se vyplácí zástřelné nebo jinak hodnotí výsledek lovu, je pravidlem, že zástřelné nebo vyhodnocení za zvěř ulovenou na vábení, obeznanou na obnově, ulovenou do lapacího nebo odchyťového zařízení obdrží myslivec, který zvěř přivábil, obeznal, nebo nastrožil lapací či odchyťové zařízení. Za zvěř ulovenou loveckým hostem při osamělém lovu, náleží odměna loveckému průvodci i když nebyl přítomen vlastnímu ulovení.

79. Myslivec pečuje o svého nebo svěřeného loveckého psa, loveckého dravce, fretku, a udržuje je v dobrém tělesném a zdravotním stavu a v čistotě.

80. Myslivec dbá, aby jeho pes byl lovecky upotřebitelný, byl při společném lovu ovladatelný a nenarušoval průběh honu. V průběhu honu psa zásadně netrestá. Na honu se nepoužívají psi bez lovecké upotřebitelnosti. Na honu jsou však přítomni psi mladí, kteří jsou ještě ve výcviku. Loveckému psu se nedovoluje přinést zvěř zdravou.

81. Sokolníci neloví se svými dravci pro kořist, ale pro lovecký zážitek, zejména pro krásu letu dravců, jejich odvahu a obratnost. Je proto starým sokolnickým zvykem, že sokolník uloví v jednom loveckém dnu pouze tři kusy zvěře.

82. Myslivec pečuje o loveckou zbraň a udržuje ji v dobrém technickém stavu. Po každém použití ji vyčistí a nakonzervuje.

83. Myslivecké oblečení je jednoduché a účelné v souladu se zvyky a tradicemi. Při slavnostních případech se nosí stejnokroj myslivecké organizace. Nejvyšší dosažené myslivecké vyznamenání se nosí na pravé straně prsou saka „blíže ke střední čáře-blíže k srdci“, vedle něj se pak nosí medaile. Běžně se nosí stužka, při slavnostních příležitostech se pod ní připíná odznak.

84. Myslivec usmrcuje zvířata škodlivá myslivosti pouze za dodržení zákonných podmínek. Toto právo však využívá v případech, kdy jiná přijatá opatření (výzva, upozornění majitele a pod.) nejsou účinná. Zejména v případech, kdy nelze zabránit škodě na zvěři.

85. Je zvykem tzv. přijímání mezi myslivce po úspěšném absolvování zkoušky z myslivosti nebo pasování na lovce některého druhu trofejové zvěře po ulovení prvního kusu této zvěře. Obyčej provádí zkušený myslivec, který zná správná pravidla a jeho význam. Obřad je důstojný a nekoná se pro zpestření zábavy.

86. Po ukončení společného lovu se pořádá tzv. "poslední leč, která je společenskou událostí spojenou s dobrou mysliveckou zábavou. Při poslední leči často zasedá tzv. "čestný myslivecký soud", který projednává a "trestá" drobnější přestupky proti mysliveckému chování. Soud je se zábavným, někdy i poučným charakterem.

Malá rekapitulace z platného mysliveckého řádu. Tak snad je vše jasné teď už jen potvrdit účast hospodáři.

vysvětlivky k přiloženým obrázkům:

Vysvětlivky:

dva kruhy - předseda MS,

kruh s puntíkem - myslivecký hospodář,

trubka - trubač,

černý puntík - střelec,

černý puntík s čárkou - střelec se psem,

X - honec,

X s čárkou - honec se psem /psovod/

Lovu Zdar

